

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 września 2023 r.

Pozwem złożonym do tut. Sądu w dniu 22.11.2022 roku strona powodowa **Bank (...) S.A. z siedzibą w W.** wniosła o zasądzenie od pozwanego **M. Z.** na swoją rzecz kwoty 13.023,28 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonych od dnia 06.06.2022 roku do dnia zapłaty. Wniosła ponadto o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. W treści uzasadnienia pozwu zostało wyjaśnione, że w dniu 09.04.2019 roku powód zawarł z pozwanym umowę o limit kredytowy i kartę kredytową Banku (...) S.A. nr (...). Zgodnie z umową, powód udzielił limitu kredytowego wraz z należnymi odsetkami oraz zapłaceniem opłat i prowizji należnych powodowi zgodnie z umową. Pozwany rozpoczął wykorzystywanie limitu kredytowego co następowało poprzez dokonywanie transakcji w ciężar limitu karty w ramach aktualnie dostępnego limitu kredytowego. Strona powodowa podała także, że w związku z wystąpieniem zadłużenia przeterminowanego i brakiem jego spłaty przez pozwanego, w dniu 25.07.2020 roku powód wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia przeterminowanego – pod rygorem wypowiedzenia umowy, z poinformowaniem o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację. Z uwagi na brak wymaganej płatności, w dniu 29.08.2020 roku powód wysłał do pozwanego oświadczenie z wypowiedzeniem umowy. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy, w dniu 29.10.2020 roku, zobowiązanie stało się w całości wymagalne. W związku z brakiem spłaty zadłużenia, w dniu 08.09.2021 roku powód wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia, które to wezwanie okazało się bezskuteczne. Powodowy bank wskazał, że na dochodzone pozwem roszczenie składa się kapitał w kwocie 10.856,82 zł; maksymalne odsetki od czynności prawnych za opóźnienie należne za okres od dnia 02.04.2020 roku do dnia 05.06.2022 roku w kwocie 1981,53 zł oraz naliczone opłaty i prowizje w kwocie 184,93 zł.

Ma mocy postanowienia tut. Sądu z dnia 07.04.2023 roku, postępowanie w sprawie zostało zawieszona na mocy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. wobec niemożności doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z pouczeniami. Wobec wniosku strony powodowej, postanowieniem z dnia 25.05.2023 roku tut. Sąd podjął zawieszona postępowanie i ustanowił dla pozwanego kuratora.

W odpowiedzi na pozw (k.51 i nast.) złożonej dnia 03.07.2023 roku kurator pozwanego M. Z. wniosł o oddalenie powództwa w całości i przyznanie wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora. Kurator przyznał okoliczność zawarcia umowy o limit kredytowy i kartę kredytową Banku (...) S.A. w ramach której pozwanemu – jako posiadaczowi karty przyznano limit kredytowy w wysokości 11.000 zł. Kurator podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia i zakwestionował, aby pozwany posiadał zobowiązanie względem strony powodowej w wysokości 13.023,28 zł. Kurator zarzucił, że strona powodowa nie przedłożyła wyciągu z rachunku karty obrazującego transakcje dokonywane na rachunku, wysokość kwoty minimalnej i datę jej wymagalności. Kurator zakwestionował także, aby pozwany zalegał z regularną płatnością kwot minimalnych w datach wskazanych w wyciągu. Kurator zakwestionował także ewentualne wydatki i przelewy dokonywane przez pozwanego przy pomocy karty a także zaprzeczył, aby stan zadłużenia na wydanej pozwanemu karcie opiewał na kwotę należności głównej. Wskazał, że niemożność prześledzenia wyciągu z karty nie pozwala na zweryfikowanie, czy strona powodowa prawidłowo naliczała pozwanemu odsetki umowne i odsetki umowne za opóźnienie. Kurator zakwestionował także skuteczność złożonego przez Bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy podnosząc, że skoro nie doszło do wypowiedzenia umowy to odpadła podstawa prawna do postawienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności i naliczania pozwanemu odsetek umownych od całej niespłaconej na ten dzień należności.

W treści pisma procesowego z dnia 10.01.2023 roku (k.60 i nast.) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości. Powodowy Bank podał, że zestawienie dokonanych na rachunku karty transakcji sporządzane było po zakończeniu każdego cyklu rozliczeniowego i udostępniane pozwanemu poprzez platformę internetową Banku (usługa (...)). Wyjaśnił także, że ostatnia wpłata na poczet zadłużenia karty miała miejsce w marcu 2020 roku. Od kwietnia 2020 roku pozwany trwale nie spłacał należności powoda w umownych terminach. Wobec wystąpienia

zadłużenia przeterminowanego stanowiącego niespłacone kwoty minimalne w łącznej wysokości 1012,00 zł pozwany pismem z dnia 25.07.2020 roku został wezwany do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy, z jednoczesnym wskazaniem mu możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację. Powód podał, że pozwany nie uregulował owych zaległości, tak samo jak kolejnych kwot minimalnych wskazywanych w wyciągach. Wskazał także, że pozwany korzystał z karty kredytowej i udzielonego mu limitu kredytowego co potwierdzają wyciągi z rachunku karty kredytowej. Na dzień wypowiedzenia umowy łączna suma zaległych kwot minimalnych wynosiła 2304,00 zł i stanowiła nieuregulowane kwoty minimalne za więcej niż dwa okresy płatności. Powyższa okoliczność uprawniała powoda do wypowiedzenia umowy. Powodowy Bank zaznaczył, że powodowi z tytułu korzystania przez posiadacza karty ze środków pieniężnych w ramach udzielonego limitu kredytowego przysługiwały odsetki umowne naliczane według zmiennego oprocentowania na zasadach określonych w par. 7 i 8 umowy. Także od kwot niespłaconych w terminie powód uprawniony był do naliczania odsetek w umówionej wysokości. Powód wyjaśnił, że kwoty zaległych spłat podawane były pozwanemu także w wezwaniach – w tym z dnia 25.07.2020 roku – wypowiedzeniu umowy oraz wezwaniu z dnia 08.09.2021 roku. Nadto zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu stwierdza wyciąg z ksiąg banku. Cała należność z tytułu wykorzystanego i niespłaconego limitu kredytowego stała się wymagalna po upływie 2-miesięcznego okresu wypowiedzenia dokonanej pismem z dnia 29.08.2020 roku.

Bezsporne w sprawie było:

W dniu 09.04.2019 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. a M. Z. została zawarta umowa o limit kredytowy i kartę kredytową nr (...). Na mocy przedmiotowej umowy Bank udzielił pozwanemu odnawialnego kredytu na cel konsumpcyjny do wysokości limitu kredytowego, którego całkowita kwota wyniosła 11.000 zł. (§ 1 .1 umowy)

Umowa została zawarta na okres ważności karty wydanej posiadaczowi karty po upływie którego ulega przedłużeniu na następny i kolejne okresy ważności tej karty. (§ 16 umowy)

Posiadacz karty zobowiązał się do korzystania z kredytu na warunkach określonych w Umowie i Regulaminie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w wyznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty należnych Bankowi opłat i prowizji. (§ 3.1 umowy)

W dniu zawarcia umowy oprocentowanie kredytu wynosiło 10% w stosunku rocznym. Wykorzystany kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, ustalonej jako suma średniej wartości wskaźnika referencyjnego oraz marży Banku (§ 7 .1 umowy)

W przypadku braku spłaty kwoty minimalnej Bank miał naliczać odsetki od wykorzystanego kredytu w wysokości odsetek maksymalnych o których mowa w § 7 począwszy od pierwszego dnia cyklu rozliczeniowego w którym nie nastąpiła wymagana spłata, do ostatniego dnia cyklu poprzedzającego cykl, w którym zaległa spłata została dokonana. (§ 8 .1 umowy)

Bank miał sporządzić zestawienie transakcji po zakończeniu każdego cyklu rozliczeniowego i udostępnić posiadaczowi karty poprzez (...). (§ 12 .1 umowy)

Posiadacz karty był zobowiązany do dokonywania spłaty zadłużenia na rachunek do spłaty zadłużenia wskazany w zestawieniu transakcji w wysokości co najmniej kwoty minimalnej do spłaty określonej przez Bank w zestawieniu transakcji. (§ 13 .1 umowy)

Zgodnie z postanowieniami umowy (§ 23 .1 umowy), Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy w formie pisemnej z zachowaniem 2-miesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadku gdy posiadacz karty nie spłaci w terminie określonym w umowie dwóch kolejnych spłat minimalnych w pełnej wysokości, po uprzednim wezwaniu posiadacza karty do spłaty zaległych należności, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji o braku spłaty wymagalnej części zadłużenia. W przypadku rozwiązania umowy przez Bank posiadacz zobowiązany był dokonać spłaty kwoty wykorzystanego limitu kredytowego wraz z należnymi odsetkami, prowizjami i opłatami w terminie wskazanym w piśmie Banku o wypowiedzeniu umowy.

Bank miał rozliczać opłaty i prowizje w ciężar limitu kredytowego bez odrębnej dyspozycji posiadacza karty w tej sprawie (§ 29 .2 umowy)

W dniu 09.04.2019 roku M. Z. złożył pisemne oświadczenie, że otrzymał Regulamin „Karty kredytowej”, wyciąg z Taryfy i Prowizji opłat bankowych dla klientów detalicznych Banku (...) S.A., wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy oraz dokument dotyczący opłat i objaśnienie pojęć.

Powyższy stan faktyczny ocenił Sąd jako bezsporny na zasadzie art. 229 i 230 k.p.c.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny w sprawie:

W ramach udzielonego kredytu Bank przekazał pozwanemu ustalone w umowie środki pieniężne. Od momentu wydania karty kredytowej pozwany M. Z. korzystał ze środków z limitu karty wskutek czego na dzień 06.06.2022 roku figurowało na niej zadłużenie w wysokości 13.023,28 zł.

(dowód: historia operacji z dnia 09.04.2019 roku, k.66)

Pozwany był każdego miesiąca informowany przez Bank o kwocie minimalnej do spłaty pismami udostępnianymi mu przez Bank poprzez system (...).

(dowód: podsumowanie transakcji na rachunku, k.70-80)

W treści skierowanego do pozwanego M. Z. pisma z dnia 25.07.2020 roku Bank, wskazując na utrzymujące się na karcie zadłużenia przeterminowane i brak uregulowania wymaganej płatności, wezwał do uregulowania zobowiązania w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. W treści pisma wskazano, że minimalna kwota do zapłaty wynosi 1.012,00 zł, zaś saldo zadłużenia całkowitego 11.131,07 zł. Bank informował także, że zgodnie z art. 75 c ust.2 ustawy Prawo bankowe w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania niniejszego pisma pozwany może złożyć wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Przedmiotowe wezwanie zostało wystosowane przez Bank na adres pozwanego przy ul. (...) w K. i było awizowane przez Poczta Polską w dniach 03.08.2020 roku i 11.08.2020 roku. W dniu 18.08.2020 roku zarządzono zwrot przesyłki nie podjętej przez pozwanego w terminie do nadawcy.

(dowód: wezwanie z dnia 25.07.2020 roku, k.11)

W treści skierowanego do pozwanego M. Z. pisma z dnia 29.08.2020 roku Bank składał mu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o limit kredytowy i kartę płatniczą kredytową z uwagi na brak spłaty wymaganych płatności i negatywną ocenę ryzyka kredytowego. W treści pisma wskazano, że okres wypowiedzenia wynosi 2 miesiące od daty otrzymania niniejszego pisma. W treści wypowiedzenia wskazano, że saldo zadłużenia całkowitego wynosi 11.200,26 zł. Pismo zawierające wypowiedzenie umowy zostało skierowane na adres zamieszkania pozwanego przy ul. (...) w K. i było awizowane przez Poczta Polską w dniach 08.09.2020 roku i 16.09.2020 roku. W dniu 23.09.2020 roku zarządzono zwrot przesyłki nie podjętej przez pozwanego w terminie do nadawcy.

(dowód: pismo z dnia 29.08.2020 roku wraz z kopertą, k.10)

W treści pisma z dnia 08.09.2021 roku (ostateczne wezwanie do zapłaty) Bank (...) S.A. informował M. Z., że wymagalne saldo zadłużenia na dzień sporządzenia niniejszego pisma wynosi 12.154,51 zł w tym kapitał 10.856,82 zł; odsetki 1112,76 zł i opłaty oraz prowizje 184,93 zł. W treści przedmiotowego pisma Bank informował także, że gotów jest podjąć mediację i rozważyć możliwość restrukturyzacji zadłużenia. Ostateczne wezwanie do zapłaty zostało wystosowane przez Bank na adres pozwanego przy ul. (...) w K. i było awizowane przez Poczta Polską w dniach 17.09.2021 roku i 27.09.2021 roku. W dniu 04.10.2021 roku zarządzono zwrot przesyłki nie podjętej przez pozwanego w terminie do nadawcy.

(dowód: pismo z dnia 08.09.2021 roku wraz z kopertą, k.8)

W dniu 10.08.2023 roku Bank (...) Spółka akcyjna wystawił W. z Ksiąg Banku (...)/ (...) zgodnie z treścią którego na rachunku karty wydanej pozwanemu figuruje zadłużenie w wysokości 13.023,28 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku, k.67)

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie dowodu z dokumentów prywatnych, których autentyczność oraz wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu ani też nie była kwestionowana przez strony procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

Wniesionym pozwem powód – Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. Z. kwoty stanowiącej równowartość niespłaconego przez niego limitu kredytowego powiększonego o odsetki i koszty.

Podstawą prawną działań powoda były przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.). Zgodnie z art. 69 ust. 1 tej ustawy, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast zgodnie z rządzącą procesem cywilnym zasadą kontradyktoryjności oraz zasadą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. w zw. z art. 230 k.p.c. i 217 k.p.c.), to stronie powodowej – zwłaszcza wobec zarzutów kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego - spoczywał ciężar wykazania istniejącego zadłużenia i jego wymagalności.

W ocenie Sądu przedłożone przez stronę powodową dokumenty prywatne w postaci umowy o limit kredytowy i kartę kredytową, historii operacji na rachunku, wyciągu z rachunku karty kredytowej oraz W. z Ksiąg Banku z dnia 10.08.2023 roku dają podstawę do uznania, że po stronie pozwanego powstało zadłużenie na karcie w wysokości wskazywanej przez stronę powodową. Zatem z uwagi na to, że w niniejszej sprawie kurator procesowy ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego nie podważył wiarygodności, ani rzetelności wyciągu z ksiąg bankowych oraz innych przedłożonych przez powoda dokumentów, należało uznać, że powód wykazał co do zasady istnienie zobowiązania i jego wysokość.

Odmienne jednak należy ocenić kwestię wymagalności owego roszczenia, co także było kwestionowane przez kuratora pozwanego. W okolicznościach przedmiotowej sprawy umowa o limit kredytowy i kartę kredytową została zawarta na okres ważności karty wydanej posiadaczowi karty po upływie którego ulegała jednak przedłużeniu na kolejne okresy ważności tej karty. Ponad wszelką zatem wątpliwość strona powodowa winna była wykazać skuteczne złożenie pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, któremu to obowiązki – ocenianemu przez Sąd przez pryzmat ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 roku o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 (Dz.U. 2020 poz. 695) - nie sprostала. Zgodnie z treścią art. 98 ust. 1 ww. ustawy, obowiązującym od dnia 18 kwietnia 2020 roku do dnia 1 lipca 2023 roku, nieodebranych pism podlegających doręczeniu za potwierdzeniem odbioru przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku – Prawo pocztowe, których termin odbioru określony w zawiadomieniu o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru przypadła w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, nie można uznać za doręczone w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przed upływem 14 dni od dnia zniesienia tych stanów.

Jednocześnie należało mieć na względzie, że stan epidemii został wprowadzony na mocy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (tekst jedn. Dz. U. 2022, poz. 340) z dniem 20 marca 2020 roku i został zniesiony z dniem 16 maja 2022 roku rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 12 maja 2022 r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. 2022, poz. 1027). Stan zagrożenia epidemicznego został natomiast wprowadzony z dniem 16 maja 2022 r. rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 12 maja 2022 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze

Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2022, poz. 1028) i zniesiony z dniem 1 lipca 2023 r. rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 14 czerwca 2023 r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U z 2023 r., poz. 1118)

Przekładając treść powyższych przepisów na okoliczności przedmiotowej sprawy należało mieć na względzie, iż oferta restrukturyzacji zadłużenia zgodnie z art. 75c ust.2 ustawy Prawo bankowe została zawarta w treści pisma z dnia 25.07.2020 roku (awizowanym w dniach 03.08.2020 roku i 11.08.2020 roku); wypowiedzenie umowy zostało zawarte w treści pisma z dnia 29.08.2020 roku (awizowanym w dniach 08.09.2020 roku i 16.09.2020 roku), zaś ostateczne wezwanie przedsądowe (a także kolejna oferta restrukturyzacji) zostało zawarte w treści pisma z dnia 08.09.2021 roku (awizowanym w dniach 17.09.2021 i 27.09.2021).

Niewątpliwie zatem zarówno pismo zawierające ofertę restrukturyzacji zadłużenia, jak i wypowiedzenie umowy, nie mogą – zgodnie z brzmieniem art. 98 ust. 1 ww. ustawy – zostać uznane za skutecznie doręczone pozwanemu w trybie art. 139 § 1 k.p.c. z uwagi na okoliczność, iż próba ich doręczenia pozwanemu przypadła w okresie stanu epidemii. Brak doręczenia pozwanemu owej korespondencji niesie dla powoda określone konsekwencje procesowe. W niniejszej sprawie powód wywodził bowiem swoje roszczenie z faktu wypowiedzenia pozwanemu umowy z dnia 09.04.2019 roku, tym samym, winien wykazać, iż wypowiedzenie to było skuteczne.

W niniejszej sprawie przyczyną wypowiedzenia umowy o limit kredytowy było zadłużenie z uwagi na brak spłaty przyznanego kredytu. Tym samym, w dacie wypowiedzenia umowy kredytu w przedmiotowej sprawie powodowy bank był zobowiązany do uprzedniego wdrożenia procedury wynikającej z przepisu art. 75c Prawa bankowego, przed wypowiedzeniem kredytu. Uwzględniając treść wspomnianego przepisu uznać należy, że bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą kredytu. Zgodnie z określoną ustawą procedurą w pierwszej kolejności powód winien doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust 1-2 ustawy oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych). Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. W przypadku, gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). W szczególności nie prowadzi ona do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu. Przepis art. 75 c ustawy Prawo bankowe stanowi w całości przepis semidyspozytywny. Już zatem z powyższego względu uznać należało, że nie doszło do skutecznego wypowiedzenia pozwanemu umowy, z której powodowy Bank wywodzi swoje roszczenie (na marginesie już tylko wspomnieć należy, iż także sama treść wypowiedzenia nie została pozwanemu skutecznie doręczona). W konsekwencji nie można było uznać, że cała zaległość wynikająca z umowy o limit kredytowy (należność główna, odsetki), została skutecznie postawiona w stan wymagalności. Mając na względzie powyższe, powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

W pkt II Sąd przyznał wynagrodzenie na rzecz ustanowionego w niniejszej sprawie kuratora. Jak wynika z § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 536), wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny - w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w obu przypadkach nie mniej niż 60 zł. W niniejszej sprawie, wynagrodzenie radcowskie wynosiło 3.600 zł. W związku z tym, na podstawie powołanego przepisu Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w kwocie 1.440 zł (40% x 3.600 zł), które nakazano wypłacić z zaliczki uiszczonyj w tym celu przez stronę powodową.

Zgodnie z przepisem art. 80 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd z urzędu zwraca stronie różnicę między opłatą pobraną od strony a opłatą należną. Na tej podstawie Sąd zarządził zwrot ze środków

SP na rzecz strony powodowej kwoty 250 zł jako nienależnie pobranej w tej części opłaty sądowej od pozwu. (pkt III sentencji)

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda przez P.I.
3. (...) dni z d.d.